

**แบบการเสนอผลงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลบุคคล/ตำแหน่ง

ชื่อผู้ขอประเมิน นางสาวพิชมกรรณ์ ตั้งพันธ์

ตำแหน่งปัจจุบัน นักวิชาการปานีเปรี้ยนติการ

หน้าที่ความรับผิดชอบของตำแหน่งปัจจุบัน

(๑) ฝ่ายจัดการที่ดินและชุมชนในพื้นที่อนุรักษ์ ส่วนพื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑ รับผิดชอบงานแก้ไขปัญหาที่ดินและชุมชนในพื้นที่อนุรักษ์ บริหารจัดการ วางแผนการปฏิบัติงาน และศึกษาเรียนรู้และข้อกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลของราชฎรในป่าอนุรักษ์มีพื้นที่ขอนเขตที่ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินของราชฎรในป่าอนุรักษ์ และใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดการพื้นที่นั้นๆ โครงการพุทธอุทยานในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ บริหารจัดการ วางแผนการปฏิบัติงาน และศึกษาเรียนรู้และข้อกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างพระสงฆ์กับเจ้าหน้าที่ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างพระสงฆ์ ชุมชน และเจ้าหน้าที่

(๒) หัวหน้าโครงการพื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ (ลุ่มน้ำ) ระยะที่ ๑ อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว (๑) สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑ รับผิดชอบในการบริหารจัดการ และวางแผนการปฏิบัติงาน เพื่อการอนุรักษ์ ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ป่าอนุรักษ์

ตำแหน่งที่จะแต่งตั้ง นักวิชาการปานีชำนาญการ

(๑) ฝ่ายจัดการที่ดินและชุมชนในพื้นที่อนุรักษ์ ส่วนพื้นฟูและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์ สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑ รับผิดชอบงานแก้ไขปัญหาที่ดินและชุมชนในพื้นที่อนุรักษ์ บริหารจัดการ วางแผนการปฏิบัติงาน และศึกษาเรียนรู้และข้อกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลของราชฎรในป่าอนุรักษ์มีพื้นที่ขอนเขตที่ชัดเจน เพื่อเป็นแนวทางการแก้ไขปัญหาที่ดินของราชฎรในป่าอนุรักษ์ และใช้เป็นฐานข้อมูลในการจัดการพื้นที่นั้นๆ โครงการพุทธอุทยานในพื้นที่ป่าอนุรักษ์ บริหารจัดการ วางแผนการปฏิบัติงาน และศึกษาเรียนรู้และข้อกฎหมายเกี่ยวกับป่าไม้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อลดปัญหาความขัดแย้งระหว่างพระสงฆ์กับเจ้าหน้าที่ เสริมสร้างการมีส่วนร่วมระหว่างพระสงฆ์ ชุมชน และเจ้าหน้าที่ โดยรวมรวมและวิเคราะห์ข้อมูลของโครงการฯ เพื่อพัฒนาและแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น

(๒) หัวหน้าโครงการพื้นฟูพื้นที่อนุรักษ์ (ลุ่มน้ำ) ระยะที่ ๑ อุทยานแห่งชาติภูสอยดาว (๑) สำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑ รับผิดชอบในการบริหารจัดการ และวางแผนการปฏิบัติงาน เพื่อการอนุรักษ์ ดูแลรักษาสิ่งแวดล้อมที่ป่าอนุรักษ์ เพื่อบรรรกรุงการพื้นฟูป่าอนุรักษ์ในพื้นที่ให้มีประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

ส่วนที่ ๒ ผลงานที่เป็นผลการปฏิบัติงานหรือผลสำเร็จของงาน

๑. เรื่อง การทดสอบตามธรรมชาติของสังคมพืชในพื้นที่บุกรุกผั่วถาง อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์
๒. ระยะเวลาที่ดำเนินการ สิงหาคม ๒๕๖๓ – พฤษภาคม ๒๕๖๔

๓. ความรู้ ความชำนาญงาน หรือความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติงาน

- ๓.๑. ความรู้และเทคนิคการสำรวจทรัพยากรป่าไม้ในอุบัติเด่น
- ๓.๒. ความรู้และข้อมูล เรื่อง ปัญหานกกรอกพื้นที่ป่าไม้ของไทย และในพื้นที่ศึกษา
- ๓.๓. ความรู้พื้นฐาน เรื่อง ลักษณะโครงสร้าง องค์ประกอบของสังคมพืชป่าแห่งรัง
- ๓.๔. ความรู้พื้นฐาน เรื่อง การทดสอบตามธรรมชาติของสังคมพืช
- ๓.๕. เทคนิคการวิเคราะห์ค่าความสำคัญของชนิดไม้หรือค่าดัชนีความสำคัญ (Importance Value Index; IV)
- ๓.๖. เทคนิคการวิเคราะห์ค่าความหลากหลายของชนิดพันธุ์ (Species Diversity)
- ๓.๗. ความรู้ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้

การอนุรักษ์ทรัพยากรป่าไม้ สามารถทำได้ดังต่อไปนี้

- ๓.๗.๑. การกำหนดนโยบายป่าไม้แห่งชาติ ซึ่งมีจำนวน ๒๐ ข้อกำหนด เพื่อให้ผู้คนในพื้นที่ได้รักษาทรัพยากรป่าไม้ให้อยู่กันธรรมชาติตลอดไป โดยมีพื้นที่ทั่วประเทศอย่างน้อยในอัตรา้อยละ ๔๐% ของพื้นที่ประเทศ จะต้องมีแนวทางจัดการและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง
- ๓.๗.๒. การปลูกป่า คือ การดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ ซึ่งสามารถนำมาทดแทนป่าไม้ที่ถูกทำลายลงมาได้ ช่วยให้ป่าไม้ในเมืองมีมากขึ้นกว่าเดิม โดยเฉพาะพื้นที่สำคัญที่ไม่ค่อยมีต้นไม้ป่าไม้คือชีวิตของมนุษย์ที่ต้องอยู่ร่วมกันเสมอ
- ๓.๗.๓. การน้อมถั่นไฟใหม่ป่า เป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ป่าไม้ลดลงในประเทศไทย โดยเฉพาะในช่วงฤดูร้อน คนในพื้นที่จะต้องทำการเผาทำไฟ และเผาป่า ควรจะต้องมีการช่วยกัน รณรงค์ ไม่ให้มีการเผาป่าไม้ การเผาป่ายังส่งผลกระทบมากมาย เช่น สภาพพื้นดิน ลดพิษทางอากาศ เป็นต้น
- ๓.๗.๔. การป้องกันอนุรักษ์ไม้หัมบุยนกกรอกทำลายป่าไม้ เพื่อกำกันที่ทำผิดสำหรับการทำลายป่าไม้ มนต์โภษ โดยการทำป้ายเตือน เจ้าหน้าที่รัฐต้องบังคับใช้กฎหมายอย่างจริงจัง
- ๓.๗.๕. การใช้วัสดุต่างๆ มาทดแทนไม้ เพื่อลดการใช้ประโยชน์จากป่าไม้ โดยการพัฒนาวัสดุ ทดแทนไม้ ที่มีความแข็งแรง และราคาเหมาะสม
- ๓.๗.๖. การช่วยกันใช้ไม้อ讶ง มีประสิทธิภาพและประหยัดที่สุด ใน การสร้างบ้านจะต้องใช้ไม้อ讶ง บัวง เรายคระใช้อ讶งประโยชน์และคุ้มค่ามากที่สุด เพื่อให้ป่าไม้มีเพียงพอต่อความต้องการของมนุษย์

๔. สรุปสาระสำคัญ ขั้นตอนการดำเนินงาน และเป้าหมายของงาน

- อุทยานแห่งชาติเปื่องครินครินทร์ เป็นอุทยานแห่งชาติที่มีขนาดใหญ่เป็นอันดับที่ ๕ ของประเทศไทย มีพื้นที่ประมาณหนึ่งล้านไร่ อีกทั้งยังมีความหลากหลายทางธรรมชาติสูง มีทั้งอุ่นกึ่นเข้าหาดใหญ่ และพื้นที่ป่าธรรมชาติที่สมบูรณ์ ประกอบด้วยสังคมพืชชนิดต่างๆ ได้แก่ ป่าเต็งรัง ป่าเบญจพรรณ และป่าดิบแล้ง แต่ยังมีพื้นที่น้ำส่วนเป็นที่ดินที่ราชภูมิอยู่อาศัยและทำกินเป็นจำนวนมาก และเนื่องด้วยปัจจัยดังกล่าว จึงทำให้เกิดการบุกรุกผ้าวัง ทำลายพื้นที่ป่าธรรมชาติที่สมบูรณ์เป็นจำนวนมาก ทำให้ป่าเกิดความเสื่อมโทรม และเมื่อมีการตรวจสอบจัดลับกุ่มพื้นที่บุกรุกผ้าวังดังกล่าว จึงมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องพื้นฟูสภาพพื้นที่ให้กลับมามีความสมบูรณ์ดังเดิม

การพื้นฟูป่าสภาพป่าด้วยการดำเนินการได้หลายวิธี ได้แก่ การปลูกฟืนฟูป่า ซึ่งมีค่าใช้จ่ายในการดำเนินการค่อนข้างสูง อีกทั้งอาจจะไม่สามารถพื้นฟูสภาพป่าให้กลับมาเหมือนสภาพปกติเดิม เนื่องด้วยชนิดพันธุ์กล้าไม้ที่นำมากลุกพื้นฟูหรือรูปแบบในการปลูกฟืนฟู ดังนั้น วิธีการที่จะดูแลให้พื้นที่ที่ถูกบุกรุกผ้าวัง ให้กลับมา มีสภาพเป็นป่าสมบูรณ์โดยอาศัยการทดสอบตามธรรมชาติ ที่เรียกว่า การทดสอบแบบทุติยภูมิ (Secondary succession) คือ เป็นการทดสอบของสังคมพืชในพื้นที่ที่มีส่วนสืบพันธุ์ของพืชอยู่แล้ว เป็นอีกวิธี

ที่ช่วยในการฟื้นฟูป่า อีกทั้งยังช่วยลดค่าใช้จ่ายในการปลูกฟืนฟูกลับมาให้ใกล้เคียงกับสภาพป่าเดิม โดยสอดคล้องกับทฤษฎีการปลูกป่าโดยไม่ต้องปลูกตามหลักการฟืนฟูสภาพป่าด้วยวัสดุธรรมชาติ ของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร ในหลวงรัชกาลที่ ๙

การศึกษาครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการทดสอบตามธรรมชาติของสังคมพืชในพื้นที่บุกรุกผ้า蒼 ที่ได้รับการฟื้นฟูในช่วงเวลาที่ต่างกัน ในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเชื่อมศรีนกรินทร์ จังหวัดกาญจนบุรี เพื่อเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดการฟื้นฟูระบบนิเวศในพื้นที่ที่ถูกบุกรุกทำลายต่อไป

ขั้นตอนการดำเนินงาน

๑) การคัดเลือกพื้นที่และการเก็บรวบรวมข้อมูล

๑.๑) พื้นที่ศึกษา

อุทยานแห่งชาติเชื่อมศรีนกรินทร์ ครอบคลุมพื้นที่อำเภอศรีสวัสดิ์ ทองพญาภูมิ และไทรโยค รังสิตกาญจนบุรี มีเนื้อที่ประมาณ ๘๕๗.๔๐๐ ไร่ ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาหินปูนและหินตะกอน มีความสูงมากที่สุด ๑,๑๐๐ เมตร จากน้ำทะเลปานกลาง มีพื้นที่ทรายลسانหนืดเชื่อมศรีนกรินทร์กับเก็นน้ำ ที่ระดับสูงสุด ๑๘๒ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง ลักษณะสภาพภูมิอาณาเขต อุณหภูมิสูงสุด ๔๕ องศา เชลซียส อุณหภูมิต่ำสุด ๔.๕ องศาเซลเซียส ทรัพยากรป่าไม้ประกอบด้วย ป่าดินแล้ง ป่าเบญจพรรณ และป่าเต็งรัง ลักษณะดิน ประกอบด้วย กลุ่มชุดดินที่ ๒๓, ๔๙, ๕๙ และ ๖๒

๑.๒) คัดเลือกพื้นที่แปลงตัวอย่างในพื้นที่อุทยานแห่งชาติเชื่อมศรีนกรินทร์ ซึ่งแบ่งออกเป็น ๓ พื้นที่ คือ พื้นที่ป่าเต็งรังธรรมชาติ ๑. พื้นที่ และพื้นที่ป่าเต็งรังทดสอบตามธรรมชาติในช่วงเวลาต่าง ๆ ๒. พื้นที่ได้แก่ ป่าเต็งรังทดสอบตามธรรมชาติ ๔. ปี (พื้นที่บุกรุกผ้า蒼 ในปี ๒๕๕๕) และป่าเต็งรังทดสอบตามธรรมชาติ ๕. ปี (พื้นที่บุกรุกผ้า蒼 ในปี ๒๕๕๖) ซึ่งพื้นที่ที่ทำการศึกษามีการบุกรุกผ้า蒼เฉพาะไม้พื้นด้วง และยังคงไม้ต้นไว้

๑.๓) ในแต่ละพื้นที่วางแผนการทดลองแบบสุ่มตกลอต (Completely Randomized Design; CRD) ทำการวางแผนแปลงตัวอย่างพื้นที่ละ ๓ แปลง โดยวางแผนตัวอย่างขนาด ๔๐ x ๕๐ เมตร จำนวน ๓ แปลง แปลงย่อยขนาด ๑๐ x ๑๐ เมตร จำนวน ๑๒ แปลง เพื่อใช้สำหรับเก็บข้อมูล ไม้ต้น (tree) และวางแผนขนาด ๔ x ๔ เมตร และ ๑ x ๑ เมตร บริเวณมุ่งความหนาแน่นภายในแปลงย่อยขนาด ๑๐ x ๑๐ เมตร สำหรับศึกษาไม้รุน (sapling) และกล้าไม้ (seedling) ตามลำดับ ทำการจำแนกชนิด วัดความสูง (Height : H) และวัดขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเพียงอก (Diameter at breast height; DBH) ของไม้ต้น และไม้รุนทุกต้นในแปลงย่อย สำหรับกล้าไม้ทำการบันทึกชนิดและจำนวนเท่านั้น

๒) การวิเคราะห์ข้อมูล

๒.๑) การจัดทำบัญชีรายชื่อชนิดพันธุ์ไม้ (species list)

บัญชีชื่อชนิดพันธุ์ไม้ที่จัดทำขึ้นนี้ จะประกอบด้วยรายละเอียดต่าง ๆ คือ ชื่อสามัญ (common name) ชื่อพฤกษาศาสตร์ (botanical name) ได้แก่ ชนิด (species) สกุล (genus) และวงศ์ (family) ทั้งนี้เพื่อประเมินจำนวนของพันธุ์ไม้ที่ปรากฏอยู่ในสังคมพืชที่ศึกษา

๒.๒) หาค่าเฉลี่ยของขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเพียงอก ความสูง และความหนาแน่นของต้นไม้ และ วิเคราะห์ค่าเฉลี่ยการเติบโตของขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเพียงอก และความสูง ของพรรณไม้ที่ปรากฏในแปลงตัวอย่าง

๒.๓) หาค่าความสำคัญของชนิดไม้หรือค่าดัชนีความสำคัญ (Importance Value Index; IVI) เป็นค่าที่นำมาใช้ในการพิจารณาถึงพืชทั้งเนิน ๓ ระดับ คือ ระดับไม้ต้น ระดับไม้รุน และระดับกล้าไม้ โดยค่าดัชนีความสำคัญเป็นผลรวมของค่าความหนาแน่นสัมพัทธ์ (Relative Density; RD) ความเด่นสัมพัทธ์ (Relative Dominance; RDo) และความถี่สัมพัทธ์ (Relative Frequency; RF) ที่สามารถใช้เป็นตัวบ่งชี้ความเด่นของชนิดไม้ในพื้นที่ได้

๒.๔) หาค่าความหลากหลายของชนิดพันธุ์ (Species Diversity) เป็นค่าที่แสดงถึงความมากน้อยของสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในระบบนิเวศ การศึกษาในครั้งนี้ได้ประยุกต์ใช้ Shannon-Wiener index

๒.๕) หาค่าดัชนีความคล้ายคลึง (Similarity Index; IS) ของแต่ละสังคมพืช โดยใช้สมการของ Sørensen (索倫森)

๒.๖) ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเพียงอค. ความสูง ความหนาแน่น และความหลากหลายของชนิดพันธุ์ ของพื้นที่ทั้ง ๓ พื้นที่ โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวน Analysis of Variance (ANOVA)

๓). สรุปผลการศึกษาและจัดทำฐานข้อมูลรายงาน

๕. ผลสำเร็จของงาน (เชิงปริมาณ/คุณภาพ)

เชิงปริมาณ

๑. ทราบความหนาแน่น ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางเพียงอค. และความสูงของต้นไม้ ของสังคมพืชป่าเต็งรัง บริเวณพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์

๒. ทราบชนิดพันธุ์ และค่าดัชนีความหลากหลายของต้นไม้ในป่าเต็งรัง บริเวณพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์

เชิงคุณภาพ

๑. ทราบถึงลักษณะโครงสร้าง และองค์ประกอบของสังคมพืชป่าเต็งรัง บริเวณพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์

๒. ทราบถึงการทดลองตามธรรมชาติของสังคมพืชของป่าเต็งรัง สามารถนำข้อมูลมาวางแผนริหาร จัดการและประยุกต์ใช้ในการฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ

๖. การนำไปใช้ประโยชน์/ผลกระทบ

๑. สามารถนำข้อมูลเพื่อใช้ในการวางแผนริหารจัดการอุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ ให้มีประสิทธิภาพ

๒. สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการประกอบการพิจารณาการแบ่งเขตบริหารจัดการหรือจัดทำโครงการ ต่างๆ ในแผนการจัดการพื้นที่อุทยานแห่งชาติเขื่อนศรีนครินทร์ในครั้งต่อไป

๗. ความยุ่งยากและซับซ้อนในการดำเนินการ

การเดือยพื้นที่ในการศึกษาข้อมูล ต้องเป็นพื้นที่ที่เป็นป่าชนิดเดียวกัน และมีการถูกบุกรุกทำลายที่ใกล้เคียงกันที่สุด และมีระยะเวลาที่ต่างกัน เพื่อให้เป็นตัวแทนที่ดีที่สุด

๔. ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการ

๑. การเก็บข้อมูลภาคสนามบางจุดอาจเข้าถึงยากและต้องอาศัยความชำนาญในการเข้าพื้นที่.....
๒. การเก็บข้อมูลชนิดพันธุ์พิช ต้องใช้ความชำนาญในการแยกชนิดพันธุ์ จึงจำเป็นต้องศึกษา ทำความเข้าใจ เพื่อให้สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้อย่างถูกต้อง และไม่เกิดความคลาดเคลื่อน.....

๕. ข้อเสนอแนะ

๑. ควรเพิ่มช่วงเวลาในการศึกษาข้อมูลให้ในช่วงฤดูกาลต่างๆ เพื่อความแม่นยำของข้อมูล ..เพื่อที่จะสามารถประเมินเที่ยบข้อมูลที่กรองคุณทั้งปี.....
๒. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเพียงสังคมพืชป่าเต็งรัง กรณีการศึกษาในสังคมพืชอื่นๆ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เห็นได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น และสามารถนำข้อมูลไปประกอบการพิจารณาจัดทำแผนบริหารจัดการอุทยานแห่งชาติได้อย่างมีประสิทธิภาพต่อไป.....

๖. การเผยแพร่องาน (ถ้ามี)

๗. ผู้ร่วมดำเนินการ (ถ้ามี)

(๑)	-	สัดส่วนของผลงาน	%
(๒)	-	สัดส่วนของผลงาน	%
(๓)	-	สัดส่วนของผลงาน	%

ขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) ผู้ขอประเมิน
(นางสาวพิมพ์ภรณ์ ตั้งพันธ์)
วันที่....๒๖...../....เมษายน...../...๒๕๖๗.....

ขอรับรองว่าสัดส่วนการดำเนินการข้างต้นเป็นความจริงทุกประการ

รายชื่อผู้มีส่วนร่วมในผลงาน	ลายมือชื่อ
(๑) -	
(๒) -	
(๓) -	

ได้ตรวจสอบแล้วขอรับรองว่าผลงานดังกล่าวข้างต้นถูกต้องตรงกับความเป็นจริงทุกประการ

(ลงชื่อ) (นายสุรกานต์ เรืองอักษร)
 (..... นักวิชาการป้าไม้ชำนาญการพิเศษ ทำหน้าที่.....)
 (ตำแหน่ง) (ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาและพัฒนาพื้นที่อนุรักษ์.....)
 วันที่ ๒๗ ๘๖๖๗ /
 (ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล)

(ลงชื่อ) (นายไกรเดช พุทธะยนันต์)
 (..... ผู้อำนวยการสำนักบริหารพันธกิจอนุรักษ์ที่ ๑๙)
 (ตำแหน่ง) - ๒ พ.ค. ๒๕๖๗ /
 วันที่ /
 (ผู้อำนวยการกอง/สำนัก ขึ้นไป)

-
- หมายเหตุ : ๑. คำรับรองจากผู้บังคับบัญชาอย่างน้อยสองระดับ คือ ผู้บังคับบัญชาที่กำกับดูแล และผู้บังคับบัญชาที่หนีอี้้ไป
อิกหนึ่งระดับ เว้นแต่ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาดังกล่าวเป็นบุคคลคนเดียวกัน ก็ให้มีคำรับรองหนึ่งระดับได้
๒. การเสนอผลงานให้มีความยาวไม่น้อยกว่า ๕ หน้ากระดาษ A4

**แบบการเสนอข้อเสนอแนะคิดการพัฒนาหรือปรับปรุงงาน
(ระดับชำนาญการ และระดับชำนาญการพิเศษ)**

**๑. เรื่อง เมรียนเที่ยบการปลูกพื้นฟูสภาพป่าและการทดสอบตามธรรมชาติของสังคมพืชในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรม
หรือพื้นที่บุกรุกแผ้วถาง ของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑**

๒. หลักการและเหตุผล

ทรัพยากรป่าไม้จัดเป็นทรัพยากรที่สามารถทดสอบได้ด้วยตนเอง ดังจะเห็นได้จากการที่พื้นที่ป่าไม้ถูกบุกรุกและร่นกว้าง เมื่อปล่อยให้ไวระยะหนึ่ง ก็จะเกิดการสืบต่อพันธุ์ของพื้นฐิติมีดังเดิม โดยเฉพาะพื้นที่ป่าที่ถูกทำลายที่มีขนาดไม่กว้างขวาง และการร่นกว้างที่เกิดขึ้นไม่รุนแรงต่อเนื่อง โดยอาจยังคงเหลือแม้มีอยู่ในพื้นที่จำนวนมาก ทำให้เกิดการทดสอบตามธรรมชาติได้ดี อย่างไรก็ตามการทดสอบที่เกิดขึ้นจะต้องใช้ระยะเวลาที่ค่อนข้างยาวนาน โดยเฉพาะในพื้นที่ที่มีการบุกรุกเป็นบริเวณกว้างและเกิดการร่นกว้างทั้งจากมนุษย์และธรรมชาติ ลักษณะพื้นที่ป่าที่บุกรุกทำลายอย่างรุนแรงอาจไม่มีพันธุ์มีดังเดิมที่จะสามารถสืบท่อพันธุ์ได้ โอกาสที่จะกลับไปเป็นป่าที่สมบูรณ์หรือสังคมพืชเดิมก่อนถูกบุกรุกทำลายเป็นไปได้ยากมาก และต้องใช้เวลาภานวน ดังนั้นการซ่อมรักษาและร่นกว้างในขั้นตอนต่างๆ เช่น การปลูกไม้โตเริ่วเพื่อฟื้นฟูสภาพป่า ก็เป็นวิธีหนึ่งที่ช่วยให้ลดระยะเวลาการฟื้นฟูป่าให้กลับมาสมบูรณ์ จึงสนใจศึกษาเปรียบเที่ยนการฟื้นฟูสภาพป่าด้วยวิธีการปลูกป่าและ การทดสอบตามธรรมชาติของสังคมพืช ว่าวิธีใดจะสามารถฟื้นฟูสภาพป่าได้อย่างรวดเร็ว และทำให้พื้นที่ถูกบุกรุกทำลายกลับมาเป็นสังคมพืชที่ใกล้เคียงหรือคล้ายคลึงกับสังคมพืชเดิม เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ สำหรับการบริหารจัดการพื้นที่ที่ต้องการฟื้นฟูสภาพป่าที่เสื่อมโทรมหรือถูกบุกรุกทำลายของสำนักบริหารพื้นที่อนุรักษ์ที่ ๑๑ และการดูแลรักษาพื้นที่ป่าอนุรักษ์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพต่อไป

๓. บทวิเคราะห์/แนวความคิด/ข้อเสนอ และข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้นและแนวทางแก้ไข

การศึกษาเปรียบเที่ยนการฟื้นฟูสภาพป่าด้วยวิธีการปลูกป่าและการทดสอบตามธรรมชาติของสังคมพืช มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความแตกต่างของ การฟื้นฟูสภาพป่าทั้ง ๒ แบบ ทั้งการทดสอบตามธรรมชาติ และจัดการโดยมนุษย์ เพื่อให้เห็นถึงข้อดีและข้อเสียของแต่ละวิธีการ ใน การศึกษาคาดว่าจะได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์กับการวางแผนการฟื้นฟูสภาพป่าที่เหมาะสมและมีประสิทธิภาพมากที่สุด โดยจะทำการวางแผน สำรวจในพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมหรือพื้นที่ถูกบุกรุก กรณีข้อมูลนำมาวิเคราะห์ชนิดของพันธุ์ไม้ ลักษณะโครงสร้าง และองค์ประกอบของสังคมพืชหลังจากได้รับการฟื้นฟูด้วยวิธีการที่ต่างกัน แล้วนำมามาเปรียบเที่ยวกัน องค์ประกอบและโครงสร้างของสังคมพืชของป่าสมบูรณ์ เพื่อให้เห็นแนวโน้มการฟื้นฟูของสภาพป่า ว่ามีความคล้ายคลึงกับสภาพป่าสมบูรณ์เดิมหรือไม่ แล้ววิเคราะห์ผลการศึกษาเพื่อหาชนิดพันธุ์ไม้ ลักษณะการปลูกพื้นฟูที่มีประสิทธิภาพ และทำให้พื้นที่ป่าฟื้นฟูกลับมาใกล้เคียงกับป่าสมบูรณ์ตามธรรมชาตินอกที่สุด และนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการวางแผนการปลูกพื้นฟูป่า การกำหนดปัจจัยต่างๆ เช่น ชนิดพันธุ์ รูปแบบการปลูก หรือรวมถึงระยะเวลาในการนำร่องรักษา ซึ่งในการลงพื้นที่ศึกษาเก็บข้อมูลจะต้องคัดเลือกชนิดป่า และแปลงทดลองที่เป็นตัวแทนของป่าที่น่าจะมีความหลากหลายและต้องอาศัยความชำนาญในการเข้าพื้นที่ ดังนั้นจึงควรสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมระหว่างทุกคนกับเจ้าหน้าที่ในการนำทางเข้าพื้นที่ที่ทำการศึกษาและสร้างการรับรู้

ด้วยการเผยแพร่ข้อมูลการศึกษาเชิงประจักษ์ให้ชุมชนเข้าใจเห็นถึงคุณค่า ความสำคัญและผลกระทบถึงการรักษาไว้ซึ่งทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๔. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๑. ทราบถึงโครงสร้างและองค์ประกอบของสังคมพื้นที่ที่ทำการศึกษา.....
๒. ทราบถึงวิธีการพื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรมหรือพื้นที่ถูกบุกรุกแห้วคล่องที่ได้ผลและมีประสิทธิภาพ.....
๓. สามารถนำข้อมูลไปใช้ในการวางแผนพื้นที่เพิ่มพื้นที่ป่าได.....

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ

๑. พื้นที่นลูกรื้นฟูสภาพป่าเสื่อมโทรม มีความคล้ายคลึงกันสภาพป่าสมบูรณ์เดิม.....
๒. พื้นที่ป่าเสื่อมโทรมกลับมามีสภาพสมบูรณ์ได้เร็วขึ้น และพื้นที่ป่าเพิ่มมากขึ้น.....

(ลงชื่อ)

(นางสาวพิมมภรณ์ ตั้งพันธ์)

วันที่...๒๖...../..เมษายน..../...๒๕๖๗.....

ผู้ขอประเมิน